

ύψιθρ

* μάρτηρ 2014

τεινθρ 70

έντυπθθ θπρθμθυ

εκτθρ

ΕΚΤΟΣ ΥΨΗΣ :

έξω από τα καθιερωμένα
δηλαδή. Ενάντια σε ό,τι θέλουν να μας
επιβάλλουν. Κόντρα σε πάσης φύσεως
εξουσία και καταπίεση (άμεση ή έμμεση).
Από την παιδεία, την παραπαιδεία και την
αυθεντία των αυτόκλητων σοφών των
υπουργικών συμβουλίων μέχρι τη
μαθηματικά απίθανη σύνταξη, την ανεργία,
τα καθημερινά εργατικά «ατυχήματα», το
ρατσισμό, το σεξισμό, το φασισμό...

saltadoroi.espiiv.net

mail επικοινωνίας:

saltadoroi@espiiv.net

Το Εκτός Ύψους δεν έχει αντίτιμο γιατί δεν πουλιέται, ούτε αγοράζεται. Δεν είναι δωρεάν, γιατί η λογική του «τσάμπα» μάς είναι εχθρική. Η διάθεση για επικοινωνία, η έκφραση σκέψεων, συναισθημάτων, ιδεών και πρακτικών δε χωράει οικονομικού και εμπορικού τύπου συνδιαλλαγές. Γιατί αν κάτι έχει απομείνει πραγματικά ελεύθερο, αυτό είναι ο νους μας και οι τόποι που μπορεί να φτάσει.

Αντιτορία

Καθώς η αυλαία φαίνεται να πέφτει και η επόμενη μέρα να διαδέχεται την προηγούμενη, το θέατρο του παραλόγου δείχνει να μην έχει τέλος... Έτσι καλούμαστε να παρακολουθήσουμε μια παράσταση όπου γινόμαστε θεατές της ίδιας μας της ζωής. Άλλες φορές με απορία, άλλες με θυμό, άλλες με απόγνωση προσπαθούμε να αντιληφθούμε τι ακριβώς συμβαίνει γύρω μας, ποια είναι τα ερωτήματα που μπαίνουν στο παιχνίδι της επιβίωσής μας, ποιος τα απαντάει και με ποιο τρόπο.

Απ' όπου και αν το πιάσεις μυρίζει μαρούτι. Στη βουσία, ένας εργατικός αγώνας από απολυμένους εργάτες στην τούζλα μετατράπηκε σε μια εξέγερση με ξεκάθαρα ταξικά και διεθνιστικά χαρακτηριστικά. Στη βόρειο Αφρική η «αραβική άνοιξη» δείχνει να μην έχει σβήσει ακόμα με εκατομμύρια διαδηλωτές να κατεβαίνουν στο δρόμο και την επαναστατημένη νεολαία να πρωτοστατεί. Η κατάσταση στην ανατολή δε φαίνεται πολύ διαφορετική, με την Τουρκία να εξεγείρεται και πάλι ενάντια στις πολιτικές λιτότητας και τη διαφθορά. Στο Μπαχρέιν, όπου θρηνεί αδιάκοπα θύματα από την κατασταλτική βία η αυθαιρεσία η αντίσταση γίνεται καθημερινό καθήκον.

Έτσι και εντός συνόρων, ο κοινωνικός πόλεμος συνεχίζεται εντεινόμενος και τα στρατόπεδα γίνονται όλο και πιο ξεκάθαρα ανάμεσα στους καταπιεστές και τους καταπιεζόμενους. Οι λεπτές γραμμές της

κυριαρχίας και του ελέγχου από τη μεριά της εξουσίας, προσπαθούν με κάθε τρόπο να κρατηθούν ακέραιες στη δίνη των ταξικών αντιθέσεων, στενεύοντας όλο και περισσότερο τα όρια της ελευθερίας μας.

Δεν υπάρχει πιο ξεκάθαρη απάντηση γύρω από το ποιος επικηρύσσει αγωνιστές με αστρονομικά ποσά, ποιος κατασκευάζει φυλακές υψίστης ασφαλείας και απομόνωσης, ποιος χτίζει στρατόπεδα συγκέντρωσης, ποιος συνθλίβει το μέτρο των αδειών στις φυλακές που με αιματηρούς αγώνες έχει κατακτηθεί, ποιος εισβάλλει σε σπίτια αγωνιστών οι οποίοι ακόμα αντιστέκονται, ποιος επιτίθεται σε αυτοοργανωμένους κοινωνικούς χώρους (ΠΕΣΑΛΤΟ), ποιος πνίγει μετανάστες με μωρά παιδιά στο φαρμακονήσι (αφού πρώτα με την έμπρακτη συνεισφορά του «σε επιχειρήσεις σωτηρίας» έχει εισβάλλει και καταστρέφει τις χώρες τους!!), ποιος απαγορεύει πορείες και συγκεντρώσεις με διατάγματα που ξεράστηκαν σε μια νύχτα. Το κράτος έκτακτης ανάγκης μαζί με το κεφάλαιο και τους μηχανισμούς τους που μας έχει επιβληθεί.

Είναι το κράτος έκτακτης ανάγκης που έχει εξηθλώσει το λαό με μισθούς και συντάξεις πείνας, είναι αυτό που επιβάλλει χαράτσια, επιβάλλει την ανεργία σε 1,5 εκατομμύριο ανθρώπους, δολοφονεί τους -αυτόχειρες αφού το ίδιο είναι υπεύθυνο για την κατάσταση που τους έχει φέρει-, βάζει ρουκέτα σε σχολεία και νοσοκομεία, επιτάσσει εργατικά σωματεία και όλα αυτά μέσα στα στενά πλαίσια της

μπάτσι, TV, δικαστικοί όλα τα καθάρματα δουλεύουνε μαζί

Τον Αύγουστο του 2012 γίνεται ληστεία στην άλφα bank, στην πάρο, με θύμα έναν ταξιτζή που επιχειρήσε να αποτρέψει τους ληστές. Η αντιτρομοκρατική συλλαμβάνει τον αναρχικό κομμουνιστή Τάσο Θεοφιλου και κατηγορείται για ληστεία, ανθρωποκτονία και συμμετοχή στην "Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς", με μοναδικό πειστήριο το DNA του σε ένα καπέλο (το οποίο εμφανίστηκε "δια μαγείας" στη δικογραφία!). Τα μμμε εξαπάτησε συνωμοτούν σε βάρος του, ενώ ο ίδιος από την πρώτη στιγμή αρνείται τις κατηγορίες κάνοντας λόγο για κρατική σκευωρία εναντίον του. Αυτό αποδεικνύεται κατά τη διάρκεια της δίκης-παρωδίας, καθώς κανείς από τους μάρτυρες κατηγορίας δεν τον αναγνώρισε (εδώ ο ίδιος ο αντιτρομοκρατικός ομολόγησε ότι μπορεί να μην ήταν ο Τ.Θ. στη ληστεία). Παρόλα αυτά, το τρομοδικείο απεφάνθη την 25 ετή του καταδίκη για συνέργεια σε ανθρωποκτονία και ληστεία, φανερώνοντας έτσι τον απάνθρωπο και αιμοσταγή χαρακτήρα του κρατικού μηχανισμού.

SS-ΜΠΑΤΣΟΙ-ΔΙΚΑΣΤΕΣ

καταστολής-συκοφάντησης των κοινωνικών αγώνων.

Αλλά ως εδώ, δεν σκοπεύουμε να κάνουμε ούτε βήμα πίσω στην τρομοϋστερία που σπέρνουν. Δεν θα σταματήσουμε να κατεβαίνουμε στο δρόμο, να διαδηλώνουμε, να συγκρουόμαστε με τη καταστολή, να δημιουργούμε οριζόντιες δομές, να οργανώνουμε σωματεία βάσης, να αναζητάμε την ελευθερία που μας στερούν. Γιατί μπορεί η εξουσία να φαίνεται κάτι το αδιαπέραστο, αλλά εμείς σπαντάμε με την αλληλεγγύη μας, την αποφασιστικότητα και τις συλλογικές δομές για την ταξική αντίθεση μέχρι την κοινωνική επανάσταση. Γιατί μπορεί το μαχαίρι του χρυσαυγίτη, η μπότα του λιμενικού και το γκλόμ του μπάτσου να δολοφονούν ανθρώπους της τάξης μας, αλλά εμείς με όλες μας τις δυνάμεις θα τους κάνουμε "το βίο αβίωτο".

νέα

Επίθεση φασιστοειδών στο ΡΕΣΑΛΤΟ

Στις 25/1, 100 περίπου φασίστες βεβήλωσαν το σημείο δολοφονίας του Παύλου Φύσσα σβήνοντας συνθήματα και καταστρέφοντας πανό τοπικών συλλόγων, αφού πέρασαν απ' το σπίτι της οικογένειάς του, απειλώντας την. Πρόκειται για μια ξεκάθαρη πλέον «ανάληψη ευθύνης» της δολοφονίας από πλευράς τους, αφού μέχρι στιγμής δεν την αποδέχονταν, αρνούμενοι ότι ο μαχαιροβγάλτης Ρουπακιάς είχε οποιαδήποτε σχέση με τη ΧΑ. Στη συνέχεια, επιτέθηκαν με την κάλυψη των (α)ηδίας στον αυτοοργανωμένο χώρο ΡΕΣΑΛΤΟ, προκαλώντας ζημιές σε παιδικά δωμάτια γειτονικού σπιτιού και σε οχήματα περίοικων. Οι 15 συντρόφισσες/οι που βρίσκονταν στο ΡΕΣΑΛΤΟ εκείνη την ώρα υπερασπίστηκαν τον εαυτό τους και το εγχείρημα και μετά από πεντάλεπτη σύγκρουση κατόρθωσαν να τους απωθήσουν. Ακολούθησε άμεσο αντιφασιστικό κάλεσμα στην πλατεία Λαού και αυθόρμητη διαδήλωση 400 και πλέον αντιφασιστών/τριων, στους δρόμους που είχαν περάσει νωρίτερα οι φασίστες. Στις 31/1 γίνεται δυναμική αντιφασιστική διαδήλωση στο Κερατσίνι άνω των 2000 ατόμων με συμμετοχή πολλών κατοίκων, συλλογικοτήτων, συνελεύσεων γειτονιών, στεκιών και καταλήψεων.

**Ο ΠΑΥΛΟΣ ΖΕΙ, ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ NAZI
ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΟΛΙΕΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ**

Φακέλωμα από κούνια...

Η ελληνική αστυνομία στα πλαίσια του προγράμματος "πάταξη της ανομίας από κούνια" έστειλε έγγραφο στους διευθυντές σχολείων, έτσι ώστε όποιος μαθητής παρουσιάζει αποκλίνοσα συμπεριφορά με τα ήθη και τους θεσμούς του κράτους και των αφεντικών, να καταγγέλλεται: σαν ταραχοποιό στοιχείο και να συλλημβάνεται: προληπτικά. Έτσι ορισμένοι καθοληφτές ρουφιάνοι, όπως η διευθύντρια του 2ου ΓΕΛ Κερατσινίου, δίνουν ονόματα μαθητών που "πρωτοστατούν" στις καταλήψεις σχολείων τον Οκτώβριο του 2013. Έτσι, 8 μαθητές κλήθηκαν στο Α.Τ. Κερατσινίου όπου τους έγιναν ερωτήσεις φρονηματικού χαρακτήρα για τους ίδιους και για τους γονείς τους. Οι μαθητές απειλήθηκαν ότι θα κατηγορηθούν για κακοσυγχεματικές πράξεις και ότι θα χάσουν το δικαίωμα να καταθέσουν μηχανογραφικό και παραπέμφθηκαν στον εισαγγελέα πειραιά. Βλέπουμε λοιπόν ότι το κράτος φοβάται και επιτίεται: σε όποιον αντιπέκεται και αντιδρά στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό που προσπαθεί να μας επιβάλλει με κάθε μέσο. Με διατάξεις που θυμίζουν το περίφημο ιδιότυμο και τη δικτατορία του μεταξύ προσπαθεί να τρομοκρατήσει την εκπαιδευτική κοινότητα που αγωνίζεται: για μια εκπαίδευση για την κοινωνία και την γνώση και όχι την εκπαίδευση του ανταγωνισμού και των επιχειρήσεων. Οι 8 μαθητές του Κερατσινίου παρουσιάστηκαν στα δικαστήρια με πλήθος αλληλεγγύων και τελικά δεν τους ασκήθηκε καμία δίωξη και η υπόθεση μπήκε στο αρχείο.

**Κανένας δικώμενος μονός του-κανένας εφνουμασμός
όλα συνεχίζονται...**

Όποιος μπλοκάρει ρυάκια, δημιουργεί χείμαρρους...

Χαρακτηριστική είναι η δήλωση του γενικού διευθυντή της Nestle για την ιδιωτικοποίηση του νερού: "Υπάρχουν δύο διαφορετικές γνώμες. Η μία, που θεωρώ ακραία, [...] θεωρεί το νερό δημόσιο δικαίωμα. Αυτός σημαίνει ότι ως άνθρωπος πρέπει να έχει δικαίωμα στο νερό. Αυτή είναι η ακραία λύση. Η άλλη άποψη λέει ότι το νερό είναι τρόφιμο όπως όλα τα άλλα, και όπως όλα, πρέπει να έχει αγοραστική αξία."

Στο γιοχάνεσμπουργκ (νότια αφρική), μετά την ιδιωτικοποίηση του νερού το 2000, ξέσπασε επιδημία χολέρας, μιας και οι φτωχοί κάτοικοι δεν μπόρεσαν να ανταπεξέλθουν στους υψηλούς λογαριασμούς και οι εταιρίες τους έκοψαν την παροχή, αναγκάζοντας χιλιάδες κόσμος να καλύπτον τις ανάγκες τους από μολυσμένα πηγάδια και ρυάκια.

Πέντε μεγάλες πολυεθνικές εταιρίες (Veolia, Suez, Agbar, RWE, Saur) το 2001 κατείχαν το 71% της παγκόσμιας αγοράς νερού. Μετά από ξεσηκωμούς και εξεγέρσεις σήμερα κατέχουν το 30%, χωρίς αυτό να σημαίνει πως θα επαναπαντούν σε αυτό.

Abuela grillo: μικρού μήκους animation για τον "πόλεμο του νερού" στην βολιβία.

Πώς θα μας φαινόταν άραγε, αν σε μια βόλτα στον Ομαήδ συναντούσαμε μια πηγή ή ένα ρυάκι, όπου θα υπήρχε μια ταμπέλα, που θα έγραφε "ιδιωτικός χώρος, απαγορεύεται αυστηρά η πόση"; Πώς θα μας φαινόταν, αν δεν υπήρχε καν η πρόσβαση στις πηγές νερού, επειδή ιδιωτικές εταιρίες θα είχαν αγοράσει τα δικαιώματα νερού της περιοχής και θα τις είχαν κλείσει με περιφράξεις ή εταιρίες φύλαξης (security); Φυσικά οι εταιρίες που θα κατείχαν τα δικαιώματα στη διαχείριση του νερού θα έσπευδαν να μας καθησυχάσουν, μέσω των ΜΜΕξημέρωσης και των τοπικών φορέων, πως όλα αυτά γίνονται για το καλό μας, για να υπάρξει επιτέλους λίγη ανάπτυξη σε αυτόν τον τόπο, για να καταφέρουμε να βγούμε στις αγορές και φυσικά για να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας.

Οι εικόνες αυτές μπορεί να φαντάζουν σενάρια επιστημονικής φαντασίας, αλλά δυστυχώς είναι ήδη πραγματικότητα σε αρκετές χώρες στη λατινική αμερική, την αφρική και αλλού, από τις οποίες άλλως τυχαίως έχει κάνει το πέρασμα του το ΔΝΤ σε συνεργασία με τις ντόπιες ελίτ. Έτσι η Χιλή, η Βολιβία και τις φιλιππίνες έχει επιχειρηθεί η ιδιωτικοποίηση των αποθεμάτων και των δικτύων νερού. Πρόσφατα μάλιστα, η νεοφιλελεύθερη "ευρηματικότητα" εγκατέστησε στην Ινδία ένα ιδιότυπο ATM, που αντί για χρήματα δίνει λίτρα πόσιμου νερού. Είναι ξεκάθαρο, λοιπόν, ότι ο αδηφάγος καπιταλισμός σε καιρούς κρίσης ψάχνει νέα πεδία εκμετάλλευσης, μετατρέποντας βασικά αγαθά σε εμπορεύματα θυσιάζοντας παράλληλα ανθρώπινες ζωές.

Η πραγματικότητα αυτή, που οι εξουσιαστές προσπαθούν να επιβάλουν, δεν αφορά μοναχά απομακρυσμένες περιοχές του πλανήτη. Στην κρήνη, η καταγραφή των υπόγειων ταμιευτήρων, των πηγαδιών και των γεωτρήσεων ολοκληρώθηκε πρόσφατα από τον ΟΑΔΥΚ. Έναν οργανισμό που μέχρι πρότινος βρισκόταν υπό δημόσιο έλεγχο και παρείχε φθινό νερό για αγροτικές χρήσεις και προσφάτως το κράτος έκτακτης ανάγκης ιδιωτικοποίησε κατά 49%. Στην περιοχή αμαρίου στο ρέθυμνο έχει κατασκευαστεί ήδη ένα φράγμα και κατασκευάζεται ένα δεύτερο στο βατόπλακκο στα χανιά (φράγμα βαλσαμιώτη). Τα μεγάλα φράγματα όμως εμποδίζουν τη φυσική ροή (υπέργεια και υπόγεια) του νερού στις περιοχές που βρίσκονται κάτω από αυτά.

Έτσι, οι συνέπειες εκτείνονται μακροπρόθεσμα σε ολόκληρη την χλωρίδα και την πανίδα μιας και όπου δεν υπάρχει νερό δεν μπορεί να υπάρξει και ζωή. Έτσι νερό και θρεπτικά συστατικά για το χόμα δεν φτάνουν ούτε στις περιοχές μετά τα φράγματα ούτε στις ακτές. Το αποτέλεσμα είναι να αυξάνεται το αλμυρό νερό της θάλασσας, στον υδροφόρο ορίζοντα, έναντι του γλυκού (υφαλημύριση) με καταστροφικές συνέπειες για τις καλλιέργειες και τα αποθέματα ποσιμου νερού. Η "επιστημονική κοινότητα" έχει γυρίσει την πλάτη της εδώ και χρόνια στα μεγάλα φράγματα. Καταλαβαίνουμε λοιπόν πως η λύση δεν βρίσκεται σε φαραωνικά έργα που θα καταστρέφουν την φύση και ευνοούν τις εταιρίες και τις μίζες του κάθε λογιής

πολιτικάντη. Δεν χρειάζεται να είσαι επιστήμονας για να καταλάβεις ότι αν συγκεντρώσεις το νερό 2 νομών σε φράγματα και εμποδίσεις την φυσική ροή του, κάνεις κάτι λάθος.

Η λύση βρίσκεται στην σωστή διαχείριση και στην μικρή κλίμακα. Η δημιουργία πολλών μικρότερων ταμιευτήρων, η συντήρηση και η αποκατάσταση των αναβαθμιδών (πεζούλες) μπορούν να γίνουν ευεργετικές για τον εμπλουτισμό του υδροφόρου ορίζοντα και με σαφώς μικρότερο κόστος και φυσικά υλικά από τις γύρω. Η μοναδική προϋπόθεση για να συμβούν όλα αυτά είναι να υπάρξει κοινωνική διαχείριση του νερού (με όρους ισότιμης διανομής και όχι εκμετάλλευσης με σκοπό το κέρδος) που θα προκύψει από μαζικούς αγώνες ενάντια στα σχέδια των εταιρειών, του κράτους και των ρουφιάνων τους. Στην βολιβία, τον Ιανουάριο του 2000, με αφορμή την κρατική απαγόρευση ακόμα και του βρόχινου νερού –λόγω ιδιωτικοποίησής του από εταιρείες, ξέσπασε μια τρίμηνη εξέγερση η οποία δικαίωσε των αγώνα των κατοίκων με την απόσυρση των εταιρειών από την χώρα και την ανακήρυξη του νερού ως δημόσιου αγαθού. Ο αγώνας αυτός έμεινε στην ιστορία ως ο πόλεμος του νερού και αποτελεί παράδειγμα για το τι είναι ικανός να επιτύχει ο κόσμος, αν αντιδράσει μαζικά. Στο παρίσι το 2008, μετά από πιέσεις οργανώσεων και συλλογικοτήτων για το νερό, έσπασαν τα συμβόλαια με τις εταιρείες veolia και suez, και επιτεύχθηκε σημαντική μείωση τιμολογίων και εξοικονόμηση 35 εκ. ευρώ τον χρόνο. Στη δυτική Ελλάδα ο πολύχρονος αγώνας κατά της εκτροπής του αχελώου δικαιώθηκε πρόσφατα με οριστικό μπλοκάρισμα των εργασιών. Οι πολύμορφοι και μαχητικοί αγώνες σε κερατέα, σκουριές, πήλιο, νάξο δείχνουν πως αν είμαστε αποφασισμένοι, μπορούμε να καταφέρουμε αυτό που φαντάζει αδύνατο. Μια μάχη απέναντι στο κεφάλαιο που μπορεί να πετύχει μόνο με συλλογικούς αυτοπραγώνητους αγώνες. Γιατί ο μόνος χαμένος αγώνας είναι αυτός που δεν έγινε ποτέ.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΦΥΣΗ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ο δρόμος είναι δικός μας

Η περιοχή Gamonal της πόλης Burgos στην Ισπανία (μια εργατική συνοικία με έναν στους τρεις να είναι άνεργος) είχε συμπεριληφθεί στα σχέδια της κατασκευαστικής εταιρείας Arranz Ancinas για την δημιουργία μιας λεωφόρου αξίας 8 εκατ.€. Η συγκεκριμένη εταιρεία ευθύνεται για τον θάνατο 10 εργατών από έκρηξη που προκλήθηκε στο παρελθόν σε αποθήκη φύλαξης χημικών προϊόντων, καθώς δεν πήραυσε κανένα μέτρο ασφαλείας. Λόγω των κινητοποιήσεων των κατοίκων εναντίον του έργου (5 μέρες εξεγερσιακών διαδηλώσεων και συγκρούσεων με μπάτσους) και των διαδηλώσεων αλληλεγγύης στους εξεγερμένους του Burgos που γίνονται σε πολλές πόλεις της Ισπανίας (π.κ. σφοδρή επίθεση στο μαπατοστήμα της Βαρκελώνης), ο δήμαρχος σταμάτησε το έργο. Η εταιρεία σε συμπαιγνία με την τοπική αυτοδιοίκηση, είχε προσπαθήσει να ξεκινήσει τις εργασίες σε άλλες γειτονίες με φράχτες από μπουλντόζες και παρουσία μπάτσων, για να αποτραπούν οι κοινωνικές αντιδράσεις.

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΤΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΑΡΑΛΙΑ

για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης

Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης συνήθως μας φέρνουν στο νου το Β' Παγκόσμιο πόλεμο, τους ναζί και το ολοκαύτωμα. Μοιάζει ήες και αφορούν ένα μακρινό πλῆον παρελθόν όταν κάποιοι τρελοί - και σίγουρα όχι "δημοκράτες" (αυτοί δεν κάνουν τέτοια πράγματα)- έκλειναν ανθρώπους σε στρατόπεδα και τους εξόντωναν.

Αλλά ας μην πάμε τόσο "μακριά". Στρατόπεδα συγκέντρωσης υπάρχουν και σήμερα σ' ολόκληρο τον κόσμο, στην ευρώπη και φυσικά και στην ελλάδα, όπου φυλακίζονται μετανάστες. Έγκλειστοί χωρίς δίκη, ούτε καν κατηγορίες, με άθλιες συνθήκες διαβίωσης, στέγασης και σίτισης και τυπικό όριο κράτησης τους 18 μήνες, που όμως μπορεί να ανανεώνεται συνεχώς με διάφορες αφορμές. Αλλά το ζήτημα εδώ δεν είναι οι συνθήκες. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης αποτελούν μια στιγμή της πολιτικής που ακολουθεί το ελληνικό κράτος εδώ και 20 τουλάχιστον χρόνια απέναντι στους μετανάστες.

Οι περισσότεροι πιστεύουν ότι "η ελλάδα είναι ξέφραγο αμπέλι και μπαινοβγαίνει όποιος να 'ναι", ότι "δεν κάνει τίποτα να σταματήσει τις ορδές που κατακλύζουν την ελλάδα". Αλήθεια πόσοι έχουν πνιγεί στον έβρο και στο αιγαίο, πόσοι κυνηγιούνται κάθε μέρα από την αστυνομία (επιχείρηση Ξένιος Δίας) και τους φασίστες, πόσοι είναι έγκλειστοί σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, φυλακές και αστυνομικά τμήματα. Ας το πάρουμε πλῆον χαμπάρι, το ελληνικό κράτος ακολουθεί συνειδητή πολιτική ελέγχου των μεταναστών. Και ήβμε ελέγχου, γιατί το ζήτημα δεν είναι να αποτραπούν οι μετανάστες να έρχονται στην ευρώπη. Το ζήτημα είναι πώς οι

μετανάστες που έρχονται στην ευρώπη θα είναι "χρήσιμοι". Οι μετανάστες δεν έχουν χαρτιά, όχι γιατί τρυπώνουν ύπουλα στα σύνορα, αλλά γιατί συνειδητά το ελληνικό κράτος τους κρατά σε κατάσταση συνεχούς παρανομίας. Είναι σαν να μην υπάρχουν, αφού δεν αναγνωρίζονται ως πολίτες, και άρα μπορούν να συλληφθούν και να φυλακιστούν ανά πάσα στιγμή απλά και μόνο επειδή υπάρχουν. Γι' αυτούς δεν προβλέπεται κανένας κατώτατος μισθός, κανένα επίδομα ανεργίας, καμία υγειονομική περίθαλψη, καμία σύνταξη. Συνένοχοι και σε πλήρη σύμψηυση με την κρατική πολιτική είναι και οι χιλιάδες έλληνες ρατσιστές και τα διάφορα υπάνθρωπα φασιστοειδή.

Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης λοιπόν είναι μια από τις μορφές ελέγχου των μεταναστών. Ένας κρίκος στην τεράστια αλυσίδα των δουλεμπορικών δικτύων που περιλαμβάνει δουλέμπορους, μεταφορείς, εκβιαστές, αξιωματούχους, μπάτσους, μαφιόζους, εταιρείες που εμπλέκονται στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, δικηγόρους, ηηστρική φορολογία για αιτήσεις και χαρτιά, μίζες απ' όπου βγαίνουν τεράστια κέρδη κτλ. Και πάνω απ' όλα τα τεράστια κέρδη των ντόπιων αφεντικών από τα χαμηλά μεροκάματα που δημιουργεί η κατάσταση παρανομίας των μεταναστών.

Οι ίδιοι οι μετανάστες ωστόσο δεν έχουν μείνει απαθείς. Η συμμετοχή τους στην εξέγερση του δεκέμβρη του '08, ο ξεσηκωμός τους το μήν του 2009, οι εκατοντάδες απεργίες πείνας στα κέντρα κράτησης, οι άγριες απεργίες στα φραουλοχώρια της Μανωλάδας και η πρόσφατη εξέγερση στο στρατόπεδο συγκέντρωσης στην αμυγδαλήζα τον αύγουστο του 2013 είναι μερικά μόνο από τα παραδείγματα αγώνα των μεταναστών για την υπεράσπιση της αξιοπρέπειάς τους.

Παλεύουμε ενάντια στην κατάσταση εξαίρεσης που ζουν οι μετανάστες, ενάντια στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, το ρατσισμό, τον εθνικισμό και το φασισμό. Προτάσσουμε τους κοινούς αγώνες και την μαχητική αλληλεγγύη μεταξύ ντόπιων και μεταναστών. Γιατί όσο θα υπάρχουν παρανομοποιημένοι μετανάστες και κρατούμενοι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης κανείς μας δεν είναι ελεύθερος.

στον κόσμο των αφεντικών είμαστε όλοι ξένοι

σε 17.000 ανέρχονται οι θάνατοι/δολοφονίες μεταναστών από το 1993 και μετά στον ελλαδικό χώρο

οι "ορθολογικοί" υπολογισμοί των ευρωπαίων μιλούν για δεκάδες εκατομμύρια εργατικά χέρια μεταναστών που θα χρειαστούν τις επόμενες δεκαετίες, για να διαπληθούν οι ευρωπαίοι το βιοτικό τους επίπεδο

στην ουγγαρία πριν μερικά χρόνια είχε προταθεί να δημιουργηθούν στρατόπεδα συγκέντρωσης για ανέργους

Νέα

Στις νάρκες του έβρου, στον πάτο του αιγαίου,
κτίζεται η ασφάλεια του κάθε ευρωπαίου

Στις 20/1 εντοπίζεται από το λιμενικό πλοιάριο με πρόσφυγες στο φαρμακονήσι. Η επιχείρηση «διάσωσης» που ακολουθεί, καταλήγει στον πνιγμό 9 παιδιών και 3 γυναικών. Το σενάριο λοιπόν γνωστό. «Κακός ποιότητας μετανάστες» (δένδιας), «αποφασίζουν να βάλουν τα παιδιά τους σε μια βάρκα και πνίγονται»(πρετεντέρης). Κάποιοι το παν' ακόμα παραπέρα. «Πόσο επιβαρύνεται ο ετήσιος προϋπολογισμός των υπουργείων εξαιτίας των επιχειρήσεων διάσωσης των λαθρομεταναστών»;(γεωργιάδης). Άλλωστε, όπως έχει δηλώσει και ο υπουργός ναυτιλίας, πρόκειται για «άσκηση εθνικής κυριαρχίας αυτό που γίνεται καθημερινά στο Αιγαίο». Η λογική του παραλόγου και ο κινισμός των πθικών και φυσικών αυτουργιών των αμέτρητων πανομοιότυπων δολοφονιών σε όλο τους το μεγαλείο...Ωστόσο, οι μαρτυρίες των προσφύγων είναι αποκαλυπτικές: ρυμούλκηση με μεγάλη ταχύτητα προς τις τουρκικές ακτές, απειλές, βρισιδία και εγκατάλειψη στο απέραντο γαλάζιο του αιγαίου. Μετά τη δημοσιοποίηση του γεγονότος από τους πρόσφυγες, το λιμενικό αποποιούμενο των ευθυνών του παρουσιάζει ηλαστές καταθέσεις τους και οι μπάτσοι προσπαθούν να τους σπάσουν το πθικό με συνεχείς προσαγωγές. Αυτή η δολοφονία δεν είναι ένα μεμονωμένο περιστατικό. Άλλωστε η προτροπή του αρχηγού της ΕΛ.ΑΣ. να κάνουν οι πράιτρες του κράτους «τον βίο αβίωτο στους μετανάστες» όπως και η δήλωση του πθέρη ότι «η φύλαξη των συνόρων προϋποθέτει νεκρούς» αντικατοπτρίζει τη μεταναστευτική πολιτική του κράτους.

Η ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΚΑΘΕ ΦΑΡΜΑΚΟΝΗΣΙ ΤΡΕΦΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΣΙΩΠΗ
ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΛΑΘΡΑΙΟΣ

Το πάθος για τη λευτεριά είναι δυνατότερο απ' όλα τα κελιά

Ο κρατούμενος αγωνιστής Σπύρος Στρατούλης βρίσκεται επί 22 χρόνια έγκλειστος στα μπουντρούμια της δημοκρατίας. Όλο αυτόν τον καιρό κρατάει αγωνιστική στάση συμμετέχοντας σε κινητοποιήσεις, απεργίες πείνας και εξεγέρσεις, με συνέπειες πλήθους πειθαρχικών ποινών. Τον Απρίλη του 2013, του προσάπτουν νέες κατηγορίες (προϊόντα τηλεφωνικών υποκλοπών), τελείως αστήριχτες, για συμμετοχή σε δήθεν εγκληματική οργάνωση και σηματική βλάβη τρίτων, στη Θεσσαλονίκη το 2012. Το κράτος χρησιμοποιεί τη συγκεκριμένη δίωξη για να παραείνει την ομηρία του, παγώνοντας τις άδειες εξόδου που έπαιρνε τα τελευταία δύο χρόνια. Βάσει αυτών, ο Σπύρος αποφασίζει να ξεκινήσει απεργία πείνας από τις 11/11/2013 και για 60 ημέρες κάνει έναν αξιοπρεπή αγώνα για ελευθερία, ο οποίος θα στηριχτεί τόσο εντός (3 απεργαί πείνας) όσο και εκτός των τειχιών (πορείες, πολύμορφες παρεμβάσεις, κτλ) από αλληλέγγυο κόσμο. Ωστόσο, σε αυτή τη μάχη είχε να αντιμετωπίσει και τους γιατρούς του ναυεπιστημακού νοσοκομείου Λάρισας, που συνεργάζονταν με τους μπάτσους και τον απειλούσαν. Μια βδομάδα μετά τη λήξη της απεργίας πείνας του, βγαίνει το απαλλοκτικό βούλευμα και θα του χορηγούνταν ξανα οι άδειες. Όμως η εκδικητικότητα του κράτους δεν έχει όρια. Ο εισαγγελέας της φυλακής άσκησε προσφυγή κατά της απόφασης και η άδεια του Σπύρου αναστέλλεται μέχρι να κριθεί η προσφυγή.

ΠΙΣΩ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ, ΕΜΠΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

Τρομο-εισβολές σε σήπια αγωνιστών

Από την Τρίτη 21/1 έχουν γίνει πάνω από 50 εισβολές σε σήπια συντρόφων/ισών σε αθήνα και θεσσαλονίκη από μπάτσους και δικαστικούς ηλακές, επικαλούμενοι «ανύμμες καταγγελίες». Με πρόσχημα την μη επιστροφή του Χριστόδουλου Ξηρού στις φυλακές Κορυδαλλού, το κράτος εξαπολύει ένα κατασταλτικό πογκρόμ κατά των ριζοσπαστικών πολιτικών κομμάτων της κοινωνίας. Σε μια περίοδο που η αστική δημοκρατία έχει φάει τα ψωμιά της και η κοινωνία μοιάζει με καζάνι που βράζει, η εξουσία αποκαλύπτει το πραγματικό της φασιστικό πρόσωπο εφαρμόζοντας, στα πλαίσια μιας συνολικότερης κατασταλτικής στρατηγικής, ένα σχέδιο τρομοκράτησης. Έτσι, το κράτος προσπαθώντας να συντρίψει τον «εσωτερικό εχθρό», εντείνει την προπαγάνδα της «θεωρίας των δύο άκρων» με τις «θεματικές» εισβολές σε σήπια αγωνιστών/τριών, επιχειρώντας να διασπείρει το φόβο και να τους διαπομπεύσει, απομονώνοντας τους κοινωνικά. Ο φόβος όμως δεν είναι κάτι ανίκητο, τσακίζεται συλλογικά μέσω της συντροφικότητας, της αλληλεγγύης και της αποφασιστικότητας.

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΣΑ

Απόπειρα εκκένωσης της κατάληψης Rote Flora στο Αμβούργο

Τον Δεκέμβρη του 2013 στην πόλη του Αμβούργου ξεκίνησαν δυναμικές και πολύμορφες κινητοποιήσεις (μέχρι και 10.000 ατόμων) και διεθνείς κινήσεις αλληλεγγύης ως απάντηση στην απόπειρα εκκένωσης της ROTE FLORA (επί 25ετίας κατειλημμένο κοινωνικό κέντρο) για να μετατραπεί σε εμπορικό μεγαθήριο. Αυτό εντάσσεται στα πλαίσια μιας γενικότερης εμπορευματοποίησης της περιοχής που επιβάλλεται με άγρια καταστολή (από συλλήψεις μέχρι και επιβολή στρατιωτικού καθεστώτος) και εξώσεις εργατικών κατοικιών. Η επιλογή εκκένωσης της κατάληψης δεν είναι τυχαία. Πρόκειται για την καταστολή των αντιστάσεων από τα κάτω, αφού η ROTE FLORA που στεγάζει κοινωνικοπολιτικές εκδηλώσεις και δραστηριότητες είναι μαζί με τα κατειλημμένα σήπια της περιοχής, ένα κέντρο κοινωνικών αντιστάσεων που έρχεται σε σύγκρουση με την κυρίαρχη πολιτική. Τίποτα δεν τελείωσε, όλα συνεχίζονται...

ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΞΕΝΟΙ

Οι μέρες είναι μαγικές
όταν μπορούμε και γελάμε δίχως φόβο
όταν δεν έχει θάνατο
του πρωινού καφέ η κουβεντούλα

Ο χρόνος είναι μαγικός
όταν δεν κρύβονται χαφιέδες στα ρολόγια
όταν γερνάμε σίγουροι
με το κεφάλι στο λαιμό μας

Η μέρα είναι μαγική
όταν φιλιόμαστε στο πάρκο δίχως φόβο
όταν δεν γίνονται έφοδοι
στα καφενεία και τους σινεμάδες

Η πόλη είναι ασφυκτική
όταν την πνίγουν τα εθνικά ιδεώδη
Η πόλη είναι ασφυκτική
όταν ξυπνάμε μ' εμβατήριο κακί

δημοτικός "κήπος" χανίων

Ας πούμε τα πράγματα με τ' όνομά τους. Δεν πρόκειται για κήπο, δηλαδή για ένα χώρο με φυτά και ρουλούδια κτλ, αλλά για ένα χώρο με λίγα δέντρα, μια έκθεση φυλλακισμένων ζώων και μια επιχείρηση-καφετέρια που επωφελείται από αυτά. Σ' ένα στείρο περιβάλλον που καθόλου δεν θυμίζει τα βουνά της Κρήτης, τα δάση της Αφρικής ή τα ανοιχτά δάση της Ινδίας, περικυκλωμένα από κάγκελα και τσιμέντο, αγρίμια, παπαγαλάκια, παγόνια, πάπιες επιβιώνουν σε αιχμαλωσία με άγνωστη ημερομηνία λήξης, πιθανώς ισόβια. Έξω από τα κάγκελα και πίσω από την προστασία που αυτά τους προσφέρουν, περαστικοί περνούν αδιάφορα χαζεύουν τα ζώα, τα ταΐζουν φύλλα και γαριδάκια και συνεχίζουν τη βόλτα τους....

Κήπος, πάρκο, δελφινάριο, ενυδρείο -όπως και να λέγεται η κάθε μικρή ή μεγαλύτερη φυλακή ζώων, δεν παύει να αποτελεί ένα περιβάλλον που στερεί ή περιορίζει σημαντικά στα ζώα τη δυνατότητα να εκδηλώσουν τις φυσικές τους συμπεριφορές. Μέσα στα κλουβιά δεν μπορούν να πετάξουν, να τρέξουν, να σκαρφαλώσουν, να εξερευνηθούν αναζητώντας την τροφή τους, να σκάψουν, να επιλέξουν την ομάδα με την οποία θα ζήσουν ή με ποιον θα ζευγαρώσουν. Για να βρεθούν πίσω από τα κάγκελα έχουν αιχμαλωτιστεί, απομακρυνθεί βίαια από το φυσικό τους περιβάλλον και τις κοινωνίες τους, έχουν δεθεί, μεταφερθεί, πονέσει, και κυρίως έχουν υποστεί την απαραίτητη βία ώστε να εγκαταλείψουν τις όποιες προσπάθειες διαφυγής. Για όσα δεν παραιτούνται και καταφέρνουν να βγουν από τα κλουβιά, πέρα από τις σπάνιες περιπτώσεις που καταφέρνουν να ξεφύγουν, ακολουθεί συχνά νάρκωση και επανεγκλεισμός και αρκετές φορές θανάτωση.

Γιατί υπάρχουν ζωολογικοί "κήποι";

Όσοι βγάζουν λεφτά είτε με τη μορφή εισιτηρίων, είτε επιχειρήσεων που λειτουργούν μέσα σε αυτούς (καφετέριες, μαγαζιά με σουβενίρ), είτε με την αιχμαλωσία, την αγοραπωλησία και τη μεταφορά των ζώων που καταλήγουν εκεί, μιλάνε για την εκπαιδευτική σημασία τέτοιου είδους φυλακών. Στο πλεονέκτημα τους, το πολιτικό σύστημα που χτίζει και κλείνει ανθρώπους σε φυλακές και στρατόπεδα συγκέντρωσης, που περιφράζει με κάγκελα το κάθε σχολείο, που θέλει να κυριαρχήσει πάνω σε κάθε άνθρωπο και κάθε φύση που δεν εξυπηρετεί την αύξηση του κέρδους και της εξουσίας του και το οποίο δεν διστάζει βέβαια να φυλακίσει ζώα και να το προβάλει ως έργο εκπαιδευτικής και περιβαλλοντικής αξίας. Ισχυρίζεται ότι με αυτόν τον τρόπο μικροί και μεγάλοι γνωρίζουν και ευαισθητοποιούνται πάνω στα άγρια ζώα και αποκτούν οικολογική συνείδηση, ενώ ταυτόχρονα συμβάλλει στη διατήρηση των ειδών με προγράμματα αναπαραγωγής. Κεντρικό ρόλο στο αν κάποιος πείθεται από τέτοιου είδους επιχειρήματα είναι το κατά πόσο πιστεύει ότι η ελευθερία είναι αναγκαία για κάθε μορφή ζωής ή αν θέτει όρια με βάση όποια κριτήρια (είδους, "ευφυΐας", ικανότητας έκφρασης συναισθημάτων με κατανοητό για τους ανθρώπους τρόπο).

Χρησιμοποιώντας επιχειρήματα εκπαιδευτικού τύπου, το υπουργείο αγροτικής ανάπτυξης και τροφίμων επιχείρησε πρόσφατα να τροποποιήσει το νόμο που απαγόρευε τη διεξαγωγή παραστάσεων με ζώα, εξαιρώντας "τους νομίμως λειτουργούντες ζωολογικούς κήπους, στους οποίους διεξάγονται εκπαιδευτικές παραστάσεις και εκπαιδευτικά προγράμματα ευαισθητοποίησης". Φωτογραφίζει έτσι το Αττικό Πάρκο που αναγκάζει δελφίνια και θαλάσσιους ελέφαντες να κάνουν τούμπες για την ευχαρίστηση των θεατών και καλεί τα σχολεία να το επισκεφτούν (με εισιτήριο βέβαια). Οι αντιδράσεις και οι κινητοποιήσεις του κόσμου που βλήπει πίσω από τις ψεύτικες προφάσεις ανάγκασαν το υπουργείο να αποσύρει τη διάταξη.

Τί μαθαίνουν λοιπόν μικροί και μεγάλοι πηγαίνοντας στον "κήπο" και σε κάθε φυλακή ζώων;

Μαθαίνουν ότι η φυλακή είναι κάτι φυσιολογικό και μερικές φορές μπορεί να είναι και θέαμα. Ότι μπροστά στην αδικία και τη δυστυχία του άλλου είναι φυσιολογικό κάποιος να μένουν θεατές ή να μην συναισθάνονται, να μην

προβληματίζονται, να μην θυμώνουν. Ότι υπάρχει περίπτωση αυτοί που είναι φυλακισμένοι να μην αισθάνονται, να μην τους λείπει η ελευθερία τους ή ακόμα ότι είναι άγριοι και επικίνδυνοι, εκτός κι αν κλειστούν μέσα σε κλουβιά, οπότε όποιοι θέλουν μπορούν να πλησιάσουν και να τους ταΐσουν για λίγο. Μαθαίνουν ακόμα ότι κάποιοι εξουσιάζουν και ορίζουν τις ζωές άλλων για το δικό τους συμφέρον και ευχαρίστηση. Ότι η συμπεριφορά των άγριων ζώων είναι ότι τους έχει απομείνει ή ότι τους έχει δημιουργηθεί από την ιδρυματοποίηση, και ότι ακόμα και αν το ξεζούμισμα του πλανήτη καταστρέψει το φυσικό περιβάλλον θα μπορούμε να συντηρήσουμε τη ζωή σε τεχνητό. Ότι το διαφορετικό είναι κατώτερο και μπορεί να αιχμαλωτιστεί κατά βούληση, όπως στην περίπτωση των διαφορετικών ζώων ή διαφορετικών ανθρώπων, όπως των ιθαγενών (Εσκιμών, Βουσμάνων, Ινδιάνων) που έφεραν μαζί τους από τις νέες αποικίες οι Ιμπεριαλιστές του 19ου αιώνα και τους εξέθεταν σε ανθρωπίνους κήπους.

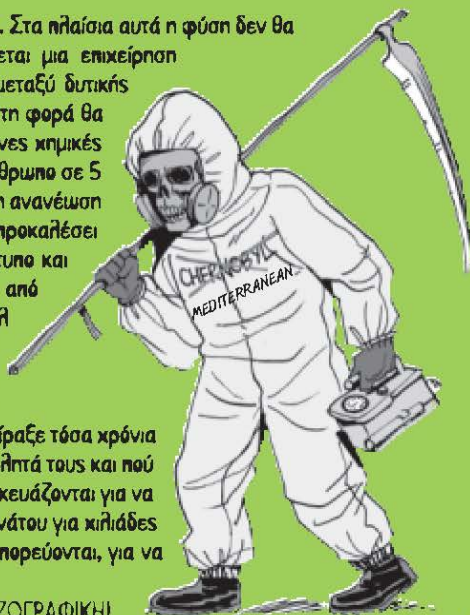
Οι κήποι που σήμερα παρουσιάζονται ως κέντρα διατήρησης ειδών και χώροι ευαισθητοποίησης, ουσιαστικά χτίζουν κάγκελα ανάμεσα στους ανθρώπους, στα άλλα ζώα και στην υπόλοιπη φύση. Είναι αυτονόητο για το υπάρχον σύστημα να φυλακίζει οποιοδήποτε ζώο εφόσον αυτό εξυπηρετεί το κέρδος και τους σκοπούς του. Εξίσου αυτονόητο είναι για όσους παλεύουν για την απελευθέρωση ότι κάθε είδους κλουβιά και κελιά είναι ανειθύμτητα και με διάφορες μορφές αγώνα χρειάζεται άμεσα να γκρεμιστούν. Ο μύθος της εκπαιδευτικής και οικολογικής αξίας πολύ απλά δεν μπορεί να πείσει καμία και κανέναν που να θέτει ως προτεραιότητα την ελευθερία, την αυτοδιάθεση, το φυσικό δικαίωμα του κάθε έμβιου όντος να ορίζει τη ζωή του.

ΜΠΟΥΡΛΟΤΟ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΟΛΩΝ

Νέα

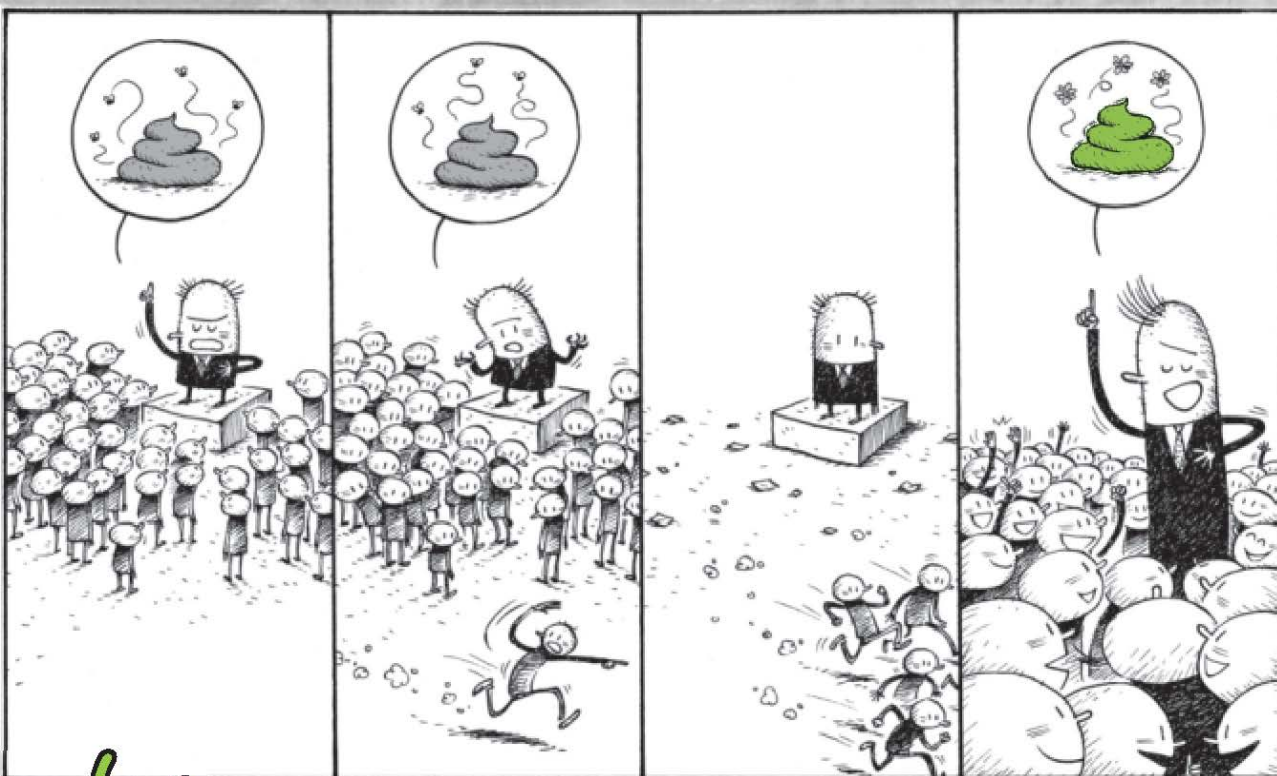
Καταστροφή χημικών όπλων στη μεσόγειο

Ο καπιταλισμός δεν αποτελεί τίποτε άλλο από έναν μηχανισμό εκμετάλλευσης. Στα πλαίσια αυτά η φύση δεν θα μπορούσε παρά να λεηλατείται: στο βιβάκ του κέρδους. Έτσι καταστρώνεται: μια επιχείρηση καταστροφής του χημικού οπλοστασίου της Συρίας στη θαλάσσια περιοχή μεταξύ δυτικής κρήτης, μάγας, ιταλίας και λιβύης, με τη μέθοδο της υδρόλυσης που για πρώτη φορά θα χρησιμοποιηθεί εν πλώ. Κατά τη διαδικασία αυτή απελευθερώνονται επικίνδυνες χημικές ουσίες από τη διάλυση του σαρίν (μία σταγόνα του μπορεί να σκοτώσει έναν άνθρωπο σε 5 λεπτά). Η μεσόγειος είναι μια κλειστή θάλασσα (με 25.000 είδη πανίδας) και η ανανέωση των νερών της γίνεται κάθε 80 με 90 χρόνια. Η υδρόλυση των χημικών θα προκαλέσει ανυπολόγιστες ζημιές σ' όλη τη θαλάσσια ζωή της περιοχής με άμεσο αντίκτυπο και στον άνθρωπο. Βέβαια δε ξεκινάμε ότι η μεσόγειος καθημερινά δέχεται από ανεξέλεγκτες πηγές, εκατομμύρια τόνοι διαφόρων λιπμάτων, σκουπιδιών κτλ επικίνδυνων για τη δημόσια υγεία. Στα πλαίσια αυτά ο κόσμος αντιδράει και οργανώνεται ξεκινώντας κινητοποιήσεις. Όσο για τους ραγιάς τοπικούς, και μη, πολιτικάντηδες που το παίζουν ευαισθητοποιημένοι: (πλησιάζουν και οι εκλογές) ας μην έχουν την ψευδαίσθηση ότι μας πείθουν! Αλήθεια, δεν τους πείραξε τόσα χρόνια για τις νατοϊκές βάσεις θανάτου στο ακρωτήρι; Πού πάνε άραγε τα τοξικά απόβλητά τους και πού αποθηκεύουν τα όπλα τους που δολοφονούν λαούς; Τα χημικά όπλα που κατασκευάζονται για να εξυπηρετήσουν κρατικές και πολυεθνικές σκοπιμότητες και γίνονται η αιτία θανάτου για χιλιάδες ανθρώπους, να διαλυθούν στις βίβλες αυτών που τα κατασκευάζουν και τα εμπορεύονται, για να γλιτώσουμε μια και καλή από όλους τους.

Η ΝΕΚΡΗ ΦΥΣΗ ΜΑΣ ΑΡΕΣΕΙ... ΜΟΝΟ ΣΤΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ!

νέα

Γιατί η εξουσία είναι ίδια παντού

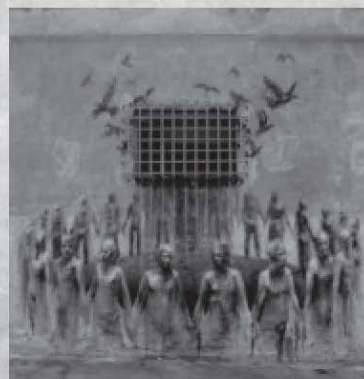
Το τελευταίο διάστημα, στα πλαίσια του καθεστώτος «μόνιμης» έκτακτης ανάγκης που διαμορφώνεται, αναπτύσσεται μία συνεργασία ανάμεσα στο ελληνικό και τούρκικο κράτος για την έκδοση τούρκων και κούρδων αγωνιστών που διώκονται για την πολιτική τους δράση και το φρόνημά τους στην Τουρκία. Πολιτικοί πρόσφυγες που μένουν στην Ελλάδα πολλά χρόνια, αφού τη δεκαετία '80-'90 κατέφυγαν εδώ, αλλά και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, ζητώντας πολιτικό άσυλο, συλλαμβάνονται για να δικαστούν στην Τουρκία. Αγωνιστές που ύψωσαν το ανάστημά τους σε στρατιωτικά πραξικοπήματα στον τόπο τους (εκατοντάδες θάνατοι στις φυλακές από βασανιστήρια, εκτελέσεις κτλ) και που η αντίστασή τους στις συνθήκες αυτές, δεν τους επέτρεψε κανέναν άλλο δρόμο εκτός από εκείνον της παρανομίας, βαφτίζονται ως τρομοκράτες από το ελληνικό κράτος και τα φερέφωνα του τα μμε αντιμετωπίζοντας το ενδεχόμενο έκθεσής τους σε βασανιστήρια και εξοντωτικές ποινές φυλάκισης. Να σταθούμε αλληλέγγυοι σε όποιον αγωνίζεται απέναντι σε ανελεύθερα καθεστώτα ανεξαρτήτως εθνικότητας, αφού ο αγώνας για την ελευθερία είναι κοινός απέναντι στην καταπίεση της εξουσίας. Να υπερασπιστούμε την αντίσταση για έναν άλλο κόσμο χωρίς σύνορα, καταπίεση και εκμετάλλευση.

Τα κράτη είναι οι μόνοι τρομοκράτες
Αλληλέγγυοι στους τούρκους και κούρδους πολιτικούς πρόσφυγες

Η εκδικητικότητα του κράτους απέναντι στους αγωνιστές δεν έχει όρια...

Το καλοκαίρι του 2002, εκρήγνυται βόμβα στα χέρια του Σάββα Ξηρού, μέλους της επαναστατικής οργάνωσης 17Νοέμβρη. Ο Σάββας βρίσκεται στον 12ο χρόνο φυλάκισης στα λευκά κελιά του Κορυδαλλού. Η πολύχρονη κράτησή του σε υπόγειο κελί με άθλιες συνθήκες κράτησης, καθώς και η έλλειψη ιατρικής φροντίδας έφεραν τη διαρκή επιδείνωση της υγείας του. Οι ιατρικές γνωματεύσεις, δείχνουν έναν άνθρωπο ουσιαστικά τυφλό, με φλεβική ανεπάρκεια που αναπόφευκτα οδηγεί στον ακρωτηριασμό των ποδιών του, σχεδόν κουφό, με σοβαρά νευρολογικά και αγγειακά προβλήματα. Έχει επίσης υποστεί ακρωτηριασμό του δεξιού του χεριού και πλέον έχει πολλαπλή σκλήρυνση κατά πλάκας. Το ελληνικό κράτος καταδικάστηκε το 2010 από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Στρασβούργου για τα παραπάνω, ωστόσο η εκδικητικότητα της εξουσίας συνεχίστηκε. Δεν επέτρεψε καν την νοσηλεία του σε δημόσιο νοσοκομείο, όπως είχαν εισπληθεί γιατροί, και ενώ το δικαστήριο που είχε προσφύγει αποφάσισε την 5μηνη και μηνιαία νοσηλεία του αντίστοιχα, ο κρατικός μηχανισμός τον ξαπόστειλε άρον-άρον στο νοσηλεύτήριο της φυλακής, να αργοπεθαίνει αβοήθητος ιατρικά. Η εξουσία λειτουργεί παραδειγματικά και εκδικητικά, επιδιώκοντας να εκφοβίσει και να αποθαρρύνει όσους/ες επιλέγουν να αγωνιστούν εναντίον της. Είναι στο χέρι μας να μη το επιτρέψουμε.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

QUIZ για καλούς (α)ΛΥΤΕΣ

★ Τι κοινό έχει η δεκαετία του '40 με σήμερα;

- α) τη μουσική swing
- β) τα υψωμένα χέρια των φασιστών
- γ) τα στρατόπεδα συγκέντρωσης

★ Ποιοι "έλληνας" έχουν κοινά συμφέροντα;

- α) οι μπάτσοι με τους χρυσαυγίτες
- β) ο υπουργός εργασίας με τα ντόπια αφεντικά
- γ) οι εργάτες με τα αφεντικά

Ο ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ ΤΩΝ 8

★ Τι είναι απεργία;

- α) μια ωραία μέρα για να πούμε φρέντο με τους φίλους μας
- β) το συνειδητό σαμποτάρισμα της παραγωγής από τους εργάτες, για να υπερασπιστούν τα συμφέροντά τους ως τάξη απέναντι στα αφεντικά
- γ) λάθος μέρα για τους εργατοπατέρες για να κάνουν βόλτα στο σύνταγμα και να φάνε ξύλο από απεργούς

★ Τα "παικάρια" της χρυσής αυγής;

- α) πληκτρολογούν τον κωδικό στο ATM σε ανυπεράσπιστες γιαγιάδες
- β) στηρίζουν τους Έλληνες στα δύσκολα μεσολαβώντας για να δουλεύουν σαν σκλάβοι για 20ευρο
- γ) είναι η παρακρατική εφεδρεία του συστήματος που προσπαθεί να τρομοκρατήσει τους καταπιεσμένους και όσους αγωνίζονται
- δ) μαθαίνουν σύγχρονη κολύμβηση στο παλιό λιμάνι

★ Τελικά ποιος ρίχνει τα μεροκάματα;

- α) οι μετανάστες
- β) τα αφεντικά
- γ) η βαρύτητα

★ Πώς θα ξεπεράσουμε την κρίση;

- α) με ένα τάμα στην παναγία τη κελιδονού
- β) σπκώνοντας την κούπα στο μουντιάλ της βραζιλίας
- γ) μειώνοντας μισθούς και συντάξεις
- δ) απαλλοτριώνοντας αυτά που μας ανήκουν

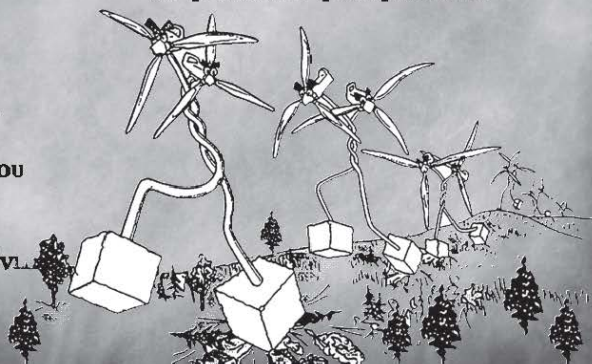

★ Τρομοκρατία είναι:

- α) οι απεργίες, οι μαχητικές διαδηλώσεις, οι επιθέσεις σε τράπεζες και υπουργεία
- β) οι "ειρηνευτικές" βόμβες του ΝΑΤΟ, που φεύγουν και από τη Σούδα
- γ) η φτώχεια, η ανεργία, οι απολύσεις, οι μισθωτή σκλαβιά
- δ) ο προτεντέρης και η τρέμπ

★ Πρόσπινη ανάπτυξη σημαίνει:

- α) να γεμίσουν οι κορυφογραμμές της κρήτης ανεμογεννήτριες για να σπάει η ζεστή του καλοκαιριού
- β) να εκτρέψουμε τον Αχελώο για να κάνει καγιάκ ο μπόμπολας στη θεσσαλία
- γ) να ολοκληρωθεί η καταστροφή της φύσης για τα κέρδη των αφεντικών
- δ) να ξηλωθούν τα λιόδεντρα και να φυτευτούν φωτοβολταϊκά

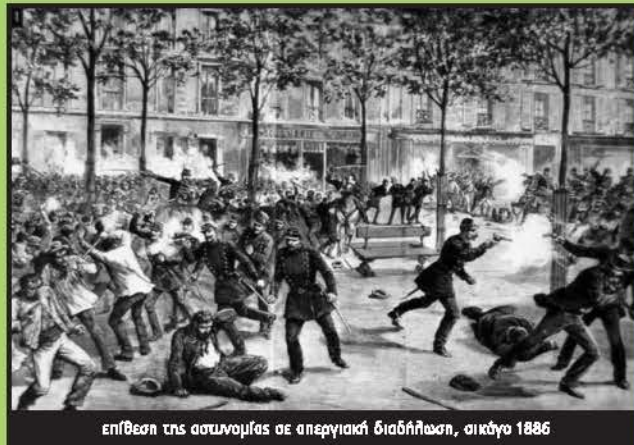

ΟΙ ΑΙΜΑΤΟΒΑΡΜΕΝΕΣ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΧΙΑΣ

Η οικονομική κρίση του 1873 στις ΗΠΑ σφράγισε τη ριζοσπαστικοποίηση των εργατικών διεκδικήσεων. Δηλαδή άρχισαν να δρουν για το σήμερα, οργανώνοντας διαδηλώσεις πεινασμένων, ανέργων, απεργίες, μαζικές συγκεντρώσεις και πολιτικές καμπάνιες με πρόταγμα το επαναστατικό εργατικό αγώνα για το οκτώωρο. Στο Σικάγο, την πρωτοβουλία για το οκτώωρο ανέλαβε ο Σύνδεσμος για την καθιέρωση του Οκτώωρου, το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα και οι Ιηπότες της Εργασίας καθοδηγούμενοι από τους Άλμπερτ Πάρσονς και Ώγκαστ Σπάιζ, που υποστήριξαν κάποιο μείγμα αναρχισμού και συνδικαλισμού. Τα συνδικάτα όμως τότε, σε αντίθεση με σήμερα, δεν επρόκειτο να αγωνιστούν μόνο για τα “μερικά” προνόμια των μεγάλων μισθών και του μικρού ωραρίου, και δεν θα έμεναν ικανοποιημένα παρά μόνο με τον πλήρη αφανισμό του καπιταλισμού και τη δημιουργία της ελεύθερης κοινωνίας

από το σικάγο του 1886

Η απεργία ξεκίνησε με φοβερή ορμητικότητα και με τεράστιες ελπίδες επιτυχίας. Λόγω της μαζικότητας της απεργίας το σάββατο 1η μόν ο αρχηγός της αστυνομίας επιστράτευσε ολόκληρη τη δύναμη της αστυνομίας, των χαφιέδων του Πίνκερτον, ιδιωτικούς μπάτσους. Παρόλως όμως τις πολεμικές προετοιμασίες, το σάββατο κύλησε ειρηνικά. Έγιναν πορείες και μαζικές συγκεντρώσεις και ακούστηκαν ομιλίες σε πολλές γλώσσες. Αντιμέτωποι με μια απεργία που παρουσίαζε απρόβλεπτη δύναμη και διάθεση αλληλεγγύης, οι μεγάλοι βιομήχανοι συνασπίστηκαν για να τη συνθλιψουν. Ιδρύθηκε ο Σύνδεσμος Βιομηχάνων Υποδηματοποιίας στον οποίο συμμετείχαν 60

επίθεση της αστυνομίας σε απεργιακή διαδήλωση, σικάγο 1886

βιομήχανοι και άλλοι 160 επιχειρηματίες και διακήρυξαν ότι θ' αντιτάσσονταν στο αίτημα για οκτώωρο. Η αστυνομία για να σπάσει την απεργία εξαπέλυσε την επίθεση της, το απόγευμα της δευτέρας, 3 Μαΐου. Ενώ μιλούσε ο Σπάιζ, μια ομάδα 200 ατόμων έκανε πορεία προς το εργοστάσιο και επιτέθηκε στους απεργιστάτες. Εμφανίστηκαν πάνω από 200 μπάτσοι οι οποίοι άρχισαν να πυροβολούν ανεξέλεγκτα προς το πλήθος με αποτέλεσμα 4 νεκρούς και παρά πολλούς τραυματίες. Ο Σπάιζ κυκλοφόρησε μια προκήρυξη η οποία προέτρεπε τους εργάτες σε εκδίκηση. Την Τρίτη 4 Μαΐου σε νέα συγκέντρωση ο Σπάιζ μίλησε στους απεργούς, έπειτα ο Πάρσονς για το θέμα του οκτώωρου και στη συνέχεια ο Φήλντεν. Λίγο μετά τις 10 ο διευθυντής της αστυνομίας μπήκε επικεφαλής ενός αποσπάσματος 180 μπάτσων για να διαλύσουν όσους είχαν απομείνει στη συγκέντρωση. Τη στιγμή εκείνη μια βόμβα έπεσε εκεί που στέκονταν οι μπάτσοι και τραυμάτισε 66 από τους οποίους 7 πέθαναν αργότερα. Η αστυνομία άρχισε να πυροβολεί υστερικά σκοτώνοντας αρκετούς και τραυματίζοντας 200. Μέχρι και σήμερα δεν έχει εξακριβωθεί ποιος έριξε τη βόμβα. Οι εφημερίδες άρχισαν να σπέρνουν τον πανικό και απαίτησαν την εκτέλεση όλων των ανατρεπτικών στοιχείων. Έτσι η αστυνομία συνέλαβε τους κυριότερους αναρχικούς της πόλης, τους Σπάιζ, Φήλντεν, Στρουώμπ, Φίσερ, Τζωρτζ Ένγκελ, Λούις Κινγκ, Όσκαρ Νιμν και 25 τυπογράφους της «Εργατικής Εφημερίδας». Ο μόνος που διέφυγε ήταν ο Πάρσονς ο οποίος πήγε οικειοθελώς στο δικαστήριο την ημέρα της δίκης για να δικαστεί με τους συντρόφους του. Σε μια στημένη δίκη που οι ένορκοι δεν διαλέχτηκαν με τυχαία κλήρωση αλλά από διορισμένο κλητήρα. Οι κατηγορούμενοι έφτασαν να δικάζονται για τις ιδέες τους, αφού δεν υπήρχαν στοιχεία σε βάρος τους. Όπως είχε προβλεφθεί οι ένορκοι τους έκριναν ενόχους, τέσσερις αναρχικοί κρεμάστηκαν και οι υπόλοιποι καταδικάστηκαν σε ισόβια. Ύστερα από χρόνια, μετά από αναθεώρηση της δίκης, απαλλάχτηκαν της κατηγορίας και απελευθερώθηκαν.

150.000 οργανωμένοι διαδηλωτές στην κηδεία των δολοφονημένων εργατών, Θεσσαλονίκη 1936

Απεργιακές κινητοποιήσεις ξεκινούν από τους καπνεργάτες στα τέλη του απρίλη. Την πρωτομαγιά οι απεργίες επεκτείνονται και σε άλλους κλάδους. Στις 3 μαΐου, απεργεί το 40–50% των εργαζόμενων της θεσσαλονίκης, με κυριότερους τους κλάδους της κλωστοϋφαντουργίας και του καπνού και αιτήματα τη βελτίωση των ημερομίσθιων και των συνθηκών δουλειάς. Στην υπόλοιπη Ελλάδα αρχίζουν άγριες απεργίες που καταλήγουν σε συγκρούσεις με την αστυνομία και την χωροφυλακή. Στις 8 μαΐου η απεργία είναι καθολική και οι έμποροι προσλαμβάνουν απεργοσπάστες οξύνοντας τα πνεύματα. Στην απεργία πλέον συμμετέχουν αυτοκινητιστές,

τροχιοδρομικοί, εργάτες ηλεκτρισμού και σιδηροδρομικοί. Στις 9 μαΐου, η πόλη αρχίζει να έρχεται υπό των έλεγχο των εργατών. Οι απεργοί υπολογίζονται περίπου στους 50.000. Στην πορεία ενώνονται όλο και περισσότεροι εργάτες όπως και φοιτητές, έτσι η αστυνομία επιτίθεται με σφαίρες με αποτέλεσμα αρκετούς τραυματίες και έναν νεκρό, τον οδηγό Τάσο Τούση. Οι συγκρούσεις αυξάνονται με αποθλιμμό 12 νεκρούς, 282 τραυματισμένους. Ο διοικητής της αστυνομίας δίνει εντολή να κλειστεί η χωροφυλακή στα τμήματα και της αφαιρεί κάθε εξουσία από το απόγευμα της 9ης μ.μ. Εκείνη τη μέρα δεν υπάρχει καμία επίσημη εξουσία στη Θεσσαλονίκη. Στις 10 μαΐου γίνεται η κηδεία των δολοφονημένων εργατών με τη συμμετοχή 150.000 κόσμου. Την ίδια ώρα ο σωματάρχης που συζητάει με την Κεντρική Απεργιακή Επιτροπή απηώς καθυστερεί μέχρι να έρθουν οι ενισχύσεις. Μόνο στις 10 του μηνός αποφασίστηκε να δημιουργηθεί η Απεργιακή Επιτροπή Φρουράς Λαού η οποία δεν πρόλαβε να λειτουργήσει ποτέ. Εν τώ μεταξύ, το ΚΚΕ, (ακολουθώντας πολιτική συνεργασίας στα πλαίσια του Παληαϊκού μετώπου) και ενώ οι εργάτες βρίσκονταν σε εξέγερση, προτίμησε να την καημάρει παρά να την παροτρύνει, μη θέλοντας να χαλάσει τις σχέσεις του με τους φιλελεύθερους. Έτσι χάθηκε πολύτιμος χρόνος που στέρησε από την απεργιακή επιτροπή την οργάνωση της. Η αστυνομία αναλαμβάνει και πάλι τα καθήκοντα της και με προσεκτικές κινήσεις στις 11 του μήν αρχίζει τις συλλήψεις των μελών της επιτροπής καθώς και των κληδικών απεργιακών επιτροπών. Οι κρατούμενοι περνάνε από τα τμήματα, όπου αφού ξυλοκοποούνται άγρια στέλνονται σε άγνωστη κατεύθυνση. Στις 12 μαΐου, έχουν επικρατήσει και πάλι οι δυνάμεις του κράτους.

Το μήν του 1886 στο σικάγο εξελίχθηκαν γεγονότα που έμελλαν να σηματοδοτήσουν για πολλά χρόνια τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες παγκοσμίως, ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο. Γι' αυτό άλλοτε υπέστησαν ιστορική διαστρέβλωση από τους εξουσιαστές και εκφυλίστηκαν από τους κάθε λογής πολιτικούς και συνδικαλιστές νταβατζήδες. Την περίοδο που διανύουμε η λεγόμενη εργατική τάξη έχει εξαθλιώνεται όλο και περισσότερο. Το κράτος και τα ντόπια αφεντικά, χάρη της κρίσης (μία κρίση που το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα την δημιουργεί) και στο όνομα της ανάπτυξης ρίχνουν τα μεροκάματα, σπάνε τις εργασιακές συμβάσεις και απελευθερώνουν τα ωράρια, κατακτήσεις δηλαδή που χρειάστηκαν πολύχρονοι αγώνες και αιματοβαμμένες εξεγέρσεις για να καθιερωθούν. Σκοπός τους η μεγαλύτερη συσσώρευση πλούτου, η πλήρης εξαθλίωση των εργατών και κατά συνέπεια η ολική χειραγώγηση τους. Η ανάγκη για αντίσταση μέσα από χειραγώγητα σωματεία βάσης, αυτοοργανωμένους μαχητικούς αγώνες, στηριζόμενη στην ταξική αλληλεγγύη των εξαθλιωμένων αυτού του κόσμου, γίνεται επιβεβλημένη πιο πολύ από ποτέ. Η προσπάθεια για βελτίωση των συνθηκών εργασίας, δεν μπορεί παρά να στοχεύει στην πλήρη κατάργηση της μισθωτής δουλειάς και στην καταστροφή των σχέσεων εξουσίας που συντηρούν αυτό το σάπιο σύστημα.

εμπρός για τις δικές μας πρωτομαγιάς.

για μια κοινωνία ελευθερίας και ισότητας, χωρίς εξουσιαστές και εξουσιάζομενους

πηγές: "μνημοσύρα" σικάγο 1886: η ιστορία της εργατικής πρωτομαγιάς, η προπαγάνδα μέσα από τη δράση" της ορα nihil.
"μνημοσύρα" 1η μ.μ.: ήθημα χωρίς μνήμη, είναι ήθημα χωρίς προοπτική" της αναρχικής ομάδας "δυσήνιος ήπιος"

καμία εκπαίδευση δε θα σου δείξει
το δρόμο της ανατροπής

τυπώθηκε σε 2000 αντίτυπα και μοιράζεται κέρρι με κέρρι σε οκτώβριο της πύκνης
χανιά, μάρτιος 2014

σαλταδόροι
συνέλευση αναρχικών αντιεξουσιαστών